

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]
mener det ærede Medlem fremdeles, at skønt det ærede Medlem og hans Meningsfæller har været med til at skabe den Situation, kan de bagefter sige: Det er ret og rimeligt, at Kommunerne gør noget, men det kommer aldeles ikke os ved; skønt det altsaa er deres Holdning, der er medvirkende Aarsag til, at det ser saa galt ud, som det gør. Det kalder jeg en højst ejendommelig Logik. Det er en Tilstaaelse af, at det ærede Medlem savner Evne til at forsvare det Standpunkt, han ved tidligere Lejlighed har indtaget sammen med sit Parti.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, at fordi Samfundet i det givne Øjeblik har bevilget en Statshjælp til dette Formaal, som man senere maa erkende, at Staten som saadan ikke magter og derfor er gaaet bort fra, kan jeg ikke se, at Statsmagten eller Rigsdagen derfor har begaaet noget forkert, tværtimod. Jeg maa tillade mig at mene, at en af de bedste Maader at komme bort fra hele Arbejdsløsheden paa er at gøre Arbejdsløsheden saa snævert begrænset som muligt indenfor de enkelte Omraader. Derfor tror jeg, at det er Kommunerne, der skal træffe Foranstaltninger til denne Arbejdsløsheds Bekæmpelse, netop ved at sætte de Arbejder i Gang, som vedkommende Kommune mener er økonomisk forsvarelige i det givne Øjeblik. Det var det, jeg sagde før, og jeg gentager det nu: Det lader ikke til, at det ærede Medlem kan forstaa det, men saaledes ligger Landet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Det ærede Medlem Hr. Ulrich vil nu søge at klare Stillingen ved at hævde, at fordi Rigsdagen i en given Situation har set sig nødsaget til at bevilge en Statshjælp, behøver den ikke at fortsætte dermed. Jeg maa heroverfor hævde, at naar man for ganske faa Aar siden i en Situation af tilsvarende Karakter som den nuværende fra Statens Side har erkendt Samfundets Pligt til under en ekstraordinær Arbejdsløshed at yde de arbejdsløse en ekstraordinær Hjælp, saa kan man ikke med nogen virkelig Begrundelse komme og sige, at fra

den og den Dato ophører den ekstraordinære Hjælp. Thi Spørgsmaalet om Hjælpen maa ses i Forhold til Situationen, nemlig den ekstraordinære Arbejdsløshed, og følgelig maa det være saaledes, at naar det var rigtigt at hjælpe; er det urigtigt at holde op dermed, for den ekstraordinære Arbejdsløshed er hævet. Anden Forklaring kan ikke være rimelig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Steen): Jeg synes ikke, denne Debatskal gaa til Ende, uden at det bliver understreget, at det ærede Medlem Hr. Ulrich har sagt noget fornødtigt, nemlig at Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden bedst foregaar ved, at den bekæmpes ude omkring i Kommunerne. Men saa er det ikke saa lige til at forstaa, at naar man kommer med et Forslag, der tilsigter noget saadant, afviser det ærede Medlem det paa den Maade, han har gjort her i Dag.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg skal tillade mig at sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), at det synes, som om den almindelige Prisforskydning, der har fundet Sted herhjemme, er gaaet hans Syn helt forbi, og den turde dog være en stærkt medvirkende Grund til, at Rigsdagens Flertal gik til en Ændring af Loven.

Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Steen er enig med mig i, at det er ude i Kommunerne, der skal træffes effektive Foranstaltninger til en Aflastning af Arbejdsløsheden — desværre lader den sig jo ikke helt afskaffe —, men jeg kan ikke strække mig til at være enig med det ærede Medlem i, at Staten, for at kunne være medvirkende hertil, skal sætte sig i økonomiske Vanskeligheder af den Art, som det ærede Medlem i Dag har foreslaaet det høje Ting at gaa med til.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Talen om Prisforskydning og Pristal og al den Slags Ting kan bruges til meget og kan ogsaa misbruges til noget, men den kan aldeles ikke anvendes her, hvor vi taler om, hvorvidt den arbejdsløse skal berøves sin Hjælp, thi for ham, der intet har at købe for og intet Arbejde har, hvorved han kan